

Rigsdagstidende.

1853. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 112.

Femte Session.

37te Møde.

Løverbagen den 26de November.

(Fortf.)

Schovelin: Med Hensyn til det første af Udvalget stillede Endringsforslag skal jeg tillade mig at henlede det ærede Things Opmærksomhed paa, at den Sag, som her foreligger, allerede gjentagne Gange har været under Forhandling her i Salen. I October Maaned s. A. forlangte nemlig den meget ærede Krigsminister en forøget Bevilling af 1200 Rbd. til Skriveri i Ministeriet; denne Sag var under Forhandling her i Thinget først i Marts, senere i Juni og endelig i Juli Maaned d. A.; Sagen blev alle tre Gange meget vidtløftig discuteret, og alle tre Gange blev det med stor Majoritet vedtaget, at de 1200 Rbd. ikke skulde bevilges. Ministeriet har nu forlangt en Forøgelse af 680 Rbd, og Udvalget mener, at i Henhold til de tidligere Afstemninger bør disse 680 Rbd. ikke bevilges. Da, som sagt, Sagen her har været forhandlet gjentagne Gange, skal jeg nu kun udtale, at, om end denne Sum ikke bevilges, vil der alligevel være et større Personale i Krigsministeriet, end der var under Krigen, og Udvalget mener derfor, at man uden Betænkning kan vedtage det stillede Endringsforslag.

Det andet Endringsforslag er stillet af Mindretallet, der formodentlig selv vil motivere det, hvorfor jeg ikke nu skal udtale mig desangaaende.

A. Sage: Jeg kommer til at bede det ærede Thing at skænke mig lidt Taalmodighed og især megen Overbærelse, fordi jeg maatte under Forhandlingerne af den ærede Krigsministers Budget drifter mig til at tage Ordet flere Gange. Det vil være i det ærede Things

Erindring, at den ærede Minister og jeg begyndte en Samtale i April Maaned, som vi fortsatte i Juli, og som nu skal sluttes i November. Jeg skal med Hensyn til de forskellige Poster fatte mig saa kort, som det er mig muligt; men det ærede Thing maa erindre, at disse Pengespørgsmaal ere, hvad man kalder, tørre Gjenstande, men de ere derfor i mine Dine ikke mindre vigtige. Jeg troer overhovedet, at det er vanskeligt ganske at adskille disse tørre Spørgsmaal fra dem, man kalder de aandelige Spørgsmaal, da de gribe i høi Grad ind i hinanden. Krigsministeriets Budget er den største Post, vi have i vor Finantsloy, idet det udgjør en Sum af henimod 5,000,000 Rbd. Er det Things Ret at bevilge disse Penge, saa troer jeg ogsaa, at det er ethvert Medlems Pligt at udtale sig om, hvorvidt han troer, at Pengene anvendes rigtigt. Den ærede Minister var saa god i Juli paa en af de første Bemærkninger, jeg havde gjort, at underrette os om, at hans Regnskabsførelse var i Orden; det var os meget kjær at høre, at Orden havde afløst Uorden. Det er vist en overordentlig vigtig Ting; thi vi have seet saamange, selv de største Etablissementer gaae tilgrunde alene ved Uorden. Men jeg troer ikke, at Ordet alene er nok; jeg troer ogsaa, vi kunne gjøre Fordring paa en fornuftig Anvendelse af Pengene og paa Sparsommelighed i den hele Bestyrelse, og det er disse Ting, som jeg drifter mig til at betvivles at der finder Sted under den ærede Ministers Bestyrelse. Det er saa heldigt for mig, at jeg ene og alene kan holde mig til Pengespørgsmaalet; jeg har ikke den fjernteste Anledning til at blande hverken politiske eller militaire Spørgsmaal ind i denne Sag.